

MASneep, gehouden te Bedum, 31.12.2021

L. Ps. 90
T. Ps. 90:11-12
Ps. 91:1
Ps. 31:6, 9
Ps. 90:3, 4, 5
Ps. 90:6
Ps. 108:1, 2

Geliefde gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Wat is het goed vanavond om, na toch weer een bewogen jaar, het jaar samen af te sluiten in de kerk, bij de Heere.

In een tijd waarin wij opnieuw te maken hebben gekregen met heel veel onzekerheden, en veranderingen.

De één zal daar meer last, meer hinder van ondervonden hebben dan de ander.

Maar toch gemeente, wat is het dan, hoe onze situatie ook is, en hoe we het ervaren, wat is het dan goed om vanavond te horen over de Eeuwige, over God, die **onveranderlijk** is.

Als er iets opkomt uit Psalm 90, dan is dat wel, het geweldige verschil tussen God en ons mensen.

God de Eeuwige. Hij die van eeuwigheid tot eeuwigheid God is.

En de mens, wij, 70 jaren, 80, maar het wordt snel afgesneden, en we vliegen heen, als de slaap, als het gras dat opkomt. Het verdort, en het is afgesneden.

Komt ook niet meer terug.

Stervelingen, dat zijn we.

Vergankelijk.

Een reden dat deze Psalm zo geliefd is aan het eind van het jaar dat is natuurlijk ook omdat deze Psalm heel veel nostalgische gedachten oproept.

Als je denkt aan je kinderen, je kleinkinderen.

En je leest dat, van generatie op generatie, is Hij God.

Als er misschien wel dit jaar een geliefde ontvallen is aan de dood, dan spreekt deze Psalm.

Maar gemeente, de inhoud van Psalm 90 is veel meer dan dat.

Dat Mozes de vergankelijkheid van ons mensen, zo'n duidelijke plaats geeft in deze Psalm dat heeft een reden.

Een hele indringende reden ook, namelijk de toorn van God.

Een onderwerp waar heel veel christenen vandaag de dag niet zo meer mee uit de voeten kunnen, er ook niet zo graag meer over willen horen.

Over een God die toornen kan.

Gemeente, welke plaats heeft de toorn van God nog in het denken van de kerk?

In de wereld?

Dat is een prangende vraag, vanavond.

Ook in het licht van de rampen die de wereld treffen, ook in onze tijd.

Waar wij dan vanavond vanuit Psalm 90 Gods licht over willen laten schijnen, over de tijd, maar ook over ons eigen leven.

Gemeente, het is een gebed in de nacht, Psalm 90.

Een gebed in de nacht van de toorn van God, dat is het.

Dat is ook het thema:

Gebed in de nacht, in de nacht van Gods toorn

1) Gods ongekeerde toorn

2) Gegeven wijsheid

Gemeente, het is in Psalm 90 niet voor de eerste keer dat we de Heere God horen zeggen, "keer terug mensenkinderen".

De eerste keer dat de Heere God deze woorden spreekt, "keer terug mensenkinderen", was in het paradijs. Toen wij in zonde waren gevallen en Gods toorn over ons leven haalden, klonk vanuit Gods mond het oordeel, "stof bent u en u zult tot stof terugkeren".

En nu moet Mozes, het voor de tweede keer gaan opschrijven.

Eerst in Genesis 3.

En nu in Psalm 90.

Het vonnis over de zonden.

Het was duizenden jaren geleden dus al uitgesproken door God, maar de echo ervan klonk eigenlijk elke dag in de woestijn na.

"Stof zijt gij, en tot stof zult ge terugkeren".

Elke dag was daar die echo, elke dag was daar een graf, vanwege het telkens weer opnieuw zondigen van het volk in de woestijn.

Nee, de zonde van het volk, die worden in Psalm 90 niet genoemd, maar die vormen wel de donkere achtergrond waartegen Mozes de toorn van de Heere hierover ervaart in Psalm 90.

En hij geeft het een plek in zijn gebed.

Ondanks Gods trouwe zorg, ondanks Zijn liefde, die Hij telkens weer opnieuw deed voor het volk. Was daar telkens weer opnieuw bij het volk wantrouwen richting God.

Ongeloof.

Ontevredenheid.

Opstand.

Eigenwillige godsdienst.

Ongehoorzaamheid.

Maar gemeente, de HEERE God is een Heilig God.

Een God die ook dit jaar weer oneindig veel geduld met ons heeft.

Maar ook bij de HEERE is de maat een keer vol.

Want Hij is ook volmaakt rechtvaardig en betrouwbaar.
En daarom vertoont God zich verschrikkelijk over de zonden die wij doen, en laat Hij de zonde van Zijn eigen volk, in al die jaren van de woestijn, niet zomaar ongestraft voorbijgaan. Omdat ze nu eenmaal Zijn volk zouden zijn.

Hoeveel heeft Mozes niet zien sterven als gevolg daarvan, van Gods toorn.
En in stof van de aarde moeten begraven.
'Stof zijt gij en tot stof zult u terugkeren'.

Gemeente, Mozes richt in deze Psalm vooral de aandacht op wie God is in Zijn rechtvaardige toorn.
En Mozes gebruikt daarvoor verschillende bewoordingen om aan de geweldige kracht van Gods toorn en de vreselijke gevolgen daarvan, voor het volk Israël in de woestijn woorden te geven.

Vers 7, 'want wij vergaan', schrijft Mozes, 'door Uw toorn, door Uw grimmigheid worden wij door schrik overmand'.
Daar zit in dat de Heere kookt van woede over Zijn volk, vanwege hun zondige en opstandige hart.

'Al de dagen gaan voorbij door Uw verbolgenheid'. (vers 9).

Verbolgen, gekrenkt is de Heere omdat wij Hem telkens op zijn liefdevolle hart trappen.
En dat deed het volk keer op keer, en dan komt het uiteindelijk tot uitbarsting van Gods toorn.

Wanneer wij iets in herinnering brengen van de kracht van Gods toorn in de woestijn, dan beseffen wij dat de woorden van Mozes hierover, niets te veel zeggen.

Als het volk Israël bij de grens van beloofde land staat, en als gevolg daarvan, vanwege hun gemor en vanwege hun ongeloof niet binnen mogen gaan, dan komt God met Zijn toorn. Gelijk al trouwens, sterven er heel wat.
Maar Zijn straf dat iedereen boven de 20 het beloofde land niet ingaat, is ingrijpend.

En wat dacht u van de uitbarsting van Gods toorn in de gezinnen van Korach, Dathan en Abiram, toen de aarde openging en ze voor de ogen van kleine kinderen, volwassenen, ouderen, werden verzwolgen in de aarde. Weg waren ze.
Als het volk de volgende morgen Mozes en Aäron bijna willen lynchen omdat zij hun beschuldigende wat zij het volk hebben aangedaan, dan wil de Heere zelfs in één keer het hele volk vernietigen.
Uiteindelijk doet Aäron verzoening, sterven er 14.000 ruim.

24.000 vallen er op één dag als er een plaag komt, als straf op de zonde van hoererij die bedreven wordt met de dochters van Moab.
24.000!

Wanneer Mozes in gedachten ál die jaren in de woestijn, aan zich voorbij laat passeren

in zijn gedachten, hij brengt het bij de Heere in het gebed in Psalm 90, dan komt zelfs iemand als Mozes, de man Gods, tot wat hij zegt in vers 11, 'Heere wie kent de kracht van Uw toorn, en Uw verbolgenheid.

Wie weet hoezeer U te vrezen bent.

Ongekende toorn Heere'.

Gemeente, het is voor ons mensen, het is voor Mozes, het is voor ons te groot. Wie van ons kan werkelijk de kracht van de toorn van God peilen, zoals nodig is om God te vrezen, zegt Gods Woord hier zelf tegen ons vanavond. Zoals Hij Zich laat kennen, ook in Zijn toorn.

En het antwoord op deze retorische vraag is duidelijk. 'Wie kent de toorn Heere, zoals U te vrezen bent? Niemand toch HEERE'.

Dan moet het ons toch klein maken vanavond. En ootmoedig voor deze God.

Want deze God is nog precies dezelfde God. Een God die heel langzaam van toorn is, echt waar, zo langzaam, Hij is zo vol liefde, en Hij heeft zo veel geduld.

Maar God die kan ook onze zonden niet zomaar laten passeren, als wij het niet belijden, en als wij het niet op Christus leggen.

Wie kent de sterkte van Uw toorn Heere, in de wereld, van de 21e eeuw, van vandaag. 'Als Uw oordelen over de wereld gaan Heere, en we de voetstappen van Uw Geliefde Zoon horen, wie kent Uw toorn en Uw verbolgenheid'?

Als Gods oordelen over de wereld gaan vanwege de geweldige losbandigheid die er op dit moment is.

In onze westerse cultuur van seks en losbandigheid, en genieten zonder God. Zoveel zonde, zoveel geboden van God die overtreden worden, zoveel moord op kinderen in de moederschoot, en ga zo maar door.

En wij?

De kerk. Gods volk, over wie de einde van de eeuwen gekomen zijn.

U, jullie jongeren, ik zelf, wie van ons kent de kracht van Gods toorn? En Zijn verbolgenheid ook over óns ongelooft.

En over ónze lauwheid in het dienen van de Heere.

Over ónze onverschilligheid.

Over ons zo vaak gedeelde hart voor de Heere.

Is er ook bij ons niet het gevaar van gewenning, wanneer wij horen over rampen, epidemieën, doden.

Dat ook wij in het afgelopen jaar vooral in positieve of negatieve zin, onze aandacht hebben laten uitgaan naar het handelen van de overheid, en de impact van de

maatregelen, in plaats van te peilen of, en waarom de Heere tot ons spreekt!

Vragen wij de HEERE wel eens, “Heere wilt U mij laten zien waar ik in mijn leven niet goed zit. Wilt u het laten zien Heere? Zijn er dingen in mijn leven waar ik Uw toorn over mijn leven haal?”

U voelt wel gemeente, hoe dichtbij de HEERE komt met Psalm 90 in ons eigen leven. En het stelt ons allemaal schuldig. Maar niet met het doel om ons af te keren van God. Dat u zegt, “nou dan stop ik er maar mee, want zo'n God dienen, zo'n toornige God...”.

Nee gemeente, de HEERE die laat het ons zien, vanavond vanuit Psalm 90. Juist, opdat wij de toevlucht, naar diezelfde God, zouden nemen. Deze zelfde God, die in Zijn grote liefde Zijn eigen Zoon gaf om Zijn toorn op te stillen.

Gemeente, er is er maar Eén die Gods toorn ten volle heeft gekend, en dat is onze Heere Jezus Christus, dat is Gods eigen geliefde Zoon. En dat is het Evangelie wat u ook vanavond weer wordt verkondigd, de laatste dag van het jaar van de HEERE 20xx. Wordt u Hém verkondigd, Christus, die we nodig hebben.

Op Hem, op Christus, heeft God Zijn ongekende toorn over de zonden van héél het menselijk geslacht, -dus niet eens alleen van die 40 jaar-, maar van heel het menselijk geslacht over alle eeuwen heen. En ook die nog komen moeten. Heeft die op Hem doen neerkomen. Vanwege dat ongekende oordeel van God, dat Christus wachtte, werd Hij in Gethsémané door schrik overmand.

Gemeente, Christus is de enige die de ongekende toorn van God ten volle heeft gekend. Voor Christus was er in het oordeel geen genade meer. Gods oordeel over al onze ongerechtigheden, over al onze verborgen zonde, ze kwamen op Hem. In onze plaats de toorn, Gods grimmigheid, Zijn verbolgenheid. Hij heeft het allemaal ondergaan.

Om onze overtreding is de plaag op Hem geweest.
Om onze zonden is Hij verbrijzeld.
Afgesneden is Hij uit het land van de levende.

In Hem, in de Heere Jezus. **IN HEM**, in Christus, zien we niet alleen Gods toorn, maar ook Gods oneindige liefde, voor ons mensen samenkomen.

‘Wie kent de kracht van Uw toorn en Uw verbolgenheid. Wie weet hoezeer U te vrezen bent’.
Niemand HEERE.
Het geloof kent wel deze Heere Jezus Christus die U ons gegeven heeft. Onze gezegende Zaligmaker, en Hij is er doorheen gekomen. Hij heeft het voor ons **allemaal volbracht!**

En ziende op Hem, vragen wij U, met Mozes, om dan ook zo onze dagen te leren tellen, dat wij een wijs hart verkrijgen, een hart Heere, dat U van harte liefheeft.

Een hart dat in afhankelijkheid van U de dagen telt die U ons geeft, in Uw wijsheid.

2)Dat brengt ons ook zo bij het tweede gemeente, je dagen tellen. Door Gods gegeven wijsheid.

Gebed in de nacht, in de nacht van Gods toorn

1)Gods ongekende toorn

2)Gegeven wijsheid

We tellen ongemerkt heel wat af in ons leven.

Dat begint al bij de jongsten, die leren al tellen als ze in de kinderstoel zitten. Dan zeggen we, "1,2,3", dan zeggen ze dat na, dan zeggen we, "hij kan al wat tellen".

Dat gaat dan door als je op de basisschool zit.

We tellen ons leven lang.

Gemeente, u begrijpt dat dat hier niet wordt bedoeld, dat we zo leren tellen. Dan zouden we allemaal snel klaar zijn.

Mozes, Mozes nou die kon als geen ander tellen. Die had een goede opleiding, een wetenschappelijke opleiding genoten aan het hof van Farao.

Reken er maar op dat Mozes kon tellen.

Maar zelfs voor Mozes, de man van God, was het nodig om aan de HEERE te vragen om hem tellen te leren.

Van onszelf gemeente, kunnen we het niet, dit tellen waar de Heere ons toe oproept.

Leer ons zo onze dagen tellen, dat wij een wijs hart verkrijgen.

Wat is dat dan?

Wat is zo je dagen leren tellen dat je een wijs hart verkrijgt?

Dat is dat je de tijd begrijpt waarin we leven.

Dat je de tijd kent, de situatie onderscheidt, de geesten onderscheidt. Dát is je dagen tellen.

Dat je je leven wil leven tot eer van God. Dat je vanuit Gods Woord weet wat je voor de Heere wél moet doen, en wat je níet moet doen.

Waar de Heere verdriet van heeft, wat de Heere fijn vindt. Zo leven met de Heere, in een tijd van Gods oordeel.

Wat betekent dat dan dat je in een tijd van Gods oordeel je dagen leert tellen?

Gemeente, dat betekent onder andere dat je let als kind van God, Gods slaande hand kent, en je verootmoedigt.

Er wordt veel gebeden in de gemeente, dat is goed, iets om dankbaar voor te zijn.

Wordt ook veel gebeden voor elkaar, dat hoor je veel terug.

Maar hebben we ook gebeden voor onszelf, en voor een ander, onze kinderen, om een

wijs hart?

Hebben wij zó onze dagen geteld? Dat we erin mochten toenemen, in dat wijze hart, erin mochten groeien?

Hebben we geleefd gemeente, met ontzag voor God, en met liefde voor de Heere?
En kwam dat tot uiting? Want dat moet wel blijken. Je kan het zeggen, maar het moet wel blijken.

Waaruit blijkt dat dan, je liefde tot God?

Dat blijkt in de gehoorzaamheid aan de Heere. Dat je wilde leven naar Zijn geboden met vallen en opstaan.

Dat je God kent en Hem hebt aanbeden in Zijn genade, in Zijn liefde.

Maar ook dat je voor Hem hebt gebedd in Zijn toorn.

Gemeente, heeft het afgelopen jaar, -misschien is het wel moeilijk te zeggen, maar denk er nu eens over na-, heeft het ons meer ootmoed geleerd naar de Heere toe.

Kleinheid.

Heeft het ons wat hoogmoed afgeleerd.

De vanzelfsprekendheid waarmee we altijd dachten naar de kerk te kunnen gaan. Heeft het ons echt klein gemaakt voor God.

En dat je dan misschien ook wel zegt, "Heere, ik heb, als ik zo mijn dagen tel, ook in het afgelopen jaar, met daarin al mijn zonden en tekorten, heb ik eigenlijk, als ik eerlijk ben, niets anders verdiend dan Uw toorn".

Wat is het dan troostrijk, als de Heere je dan tegelijkertijd ook weer richt op de Heere Jezus. Dat Hij je leert zien in geloof op Hem, op Zijn genade, die Hij juist in Zijn Zoon gegeven heeft. En in Hem aan ons bewezen heeft.

Gemeente, het geloof in de Heere Jezus, het geloof in Hem, dát maakt namelijk dat je veilig en geborgen bent bij deze God.

Juist ook wanneer Gods oordelen over de wereld gaan, dat je dan in alle onzekerheden toch een rustpunt hebt. Met al je falen, en met al je gebreken, met al je tekorten.

Maar dat je een Zaligmaker hebt waar je bij rusten kan.

Een Borg, een Schuilplaats.

Gemeente, het is vanuit die Schuilplaats, en vanuit die rust, dat Mozes dit indringende gebed bidt.

"Heere", want zo begint Mozes, "Heere, U bent ons een toevlucht geweest, van generatie op generatie. De ontrouw en de zonde van het volk waarover u zo moest toornen, en wat ik ook in mijn gebed bij U heb gebracht. Heere, dat heeft Uw trouw niet teniet gedaan. Gode zij dank Heere, dat is alleen maar vanwege Uw verbondsliefde, en vanwege Uw trouw.

Uw trouw Heere, die maakt dat U een toevlucht bent, ook voor hen die van geslacht tot geslacht op Hem vertrouwen.

Gemeente, is dat geen troost, ook in onze tijd, als wij ons daarin opgenomen weten, door het geloof, wij en onze kinderen.

Een toevlucht, omdat we dan met Christus geborgen zijn, in God.
Geborgen, veilig.

Gemeente, als nu de Heere vanavond weer tot ons komt, dan is er toch, hoop ik, vanavond niemand in de kerk, of thuis, die niet in deze schuilplaats zou willen zitten, van de Almachtige, van de liefdevolle God!?

Er is toch niemand gemeente, die buiten deze schuilplaats wil leven onder de toorn van God?

Dat is verschrikkelijk!

Want dan ga je verloren.

Want onze God is wel een verterend vuur.

Maar wat is het een troost, en rijkdom, wanneer je straks de laatste uren, de laatste minuten van dit jaar gaat aftellen, terwijl wij ondertussen ons geborgen weten, onze toevlucht hebben genomen bij God. Die Almachtige God, omdat Hij Zijn belofte aan ons leven heeft waargemaakt.

Schuilen onder Zijn vleugels, veilig en geborgen.

Ook straks, wanneer mijn dagen hier op aarde geteld zullen zijn.

Gemeente, wie zal het zeggen wanneer dat zo is.

Dat je dan veilig en geborgen bent, ook op de dag van het oordeel.

Ook bij het eindoordeel als God Zijn genadige weerhouding, die Hij nu nog heeft in de wereld, helemaal weg zal nemen, en Zijn eeuwige toorn ten volle komt op hen, die hier op aarde dat begin van een wijs hart, niet gekend hebben.

Dat je dan als kind van God, toch veilig en geborgen bent, zolang je maar iets kent, iets, van de toorn van God.

En van Zijn genade!

Dan ken je namelijk ook Zijn liefde.

In zijn Zoon, onze Heere, Jezus Christus.

AMEN